

hvilket begrundes med Ledighed i de lov-mæssige Rammer, idet der i Finansaaret ikke finder Nyantagelse af Konstabler Sted.

De paa Krigsministeriets Budget foreslaaede Besparelser udgør i alt 5 510 000 Kr. og de paa Marineministeriets Budget foreslaaede 1 600 000 Kr., altsaa en samlet Besparelse paa 7 110 000. Jeg skal paa Flertallets Vegne indstille de af mig her omtalte, af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse og anmoder indtrængende ærede Medlemmer om at stemme for dem. Naar man paa alle de civile Budgetter foretager større eller mindre Nedsættelser af de budgetterede Beløb, synes jeg ogsaa, det er fuldt ud berettiget at foretage en lignende Nedsættelse for de militære Budgetters Vedkommende. Der ligger jo yderligere paa Rigsdagens Bord et Forslag om en hel Omordning af vort Militærvæsen, og hvad dets Skæbne bliver, ved vi endnu ikke. Som bekendt forestaar der ogsaa en international Afrustningskonference, som jo alle maa haabe vil resultere i en kraftig Nedrustning. Naar Sagen ligger saaledes, synes jeg derfor, det er fuldt ud forsvarligt at gaa til de her omtalte Besparelser og Udsættelser; det er dog kun at spille Pengene at give dem ud nu, inden denne Afrustningskonference har fundet Sted, og inden vi endnu ved, hvorledes vort fremtidige Hærvæsen bliver. Jeg synes, det vilde være bedre at vente med at afholde disse Bevillinger til næste Aar, naar vi bedre kan se, hvorledes hele Stillingen er; for de Penge, vi sparer i Aar, kan vi jo saa købe mere Materiel til næste Aar. Det kan jo heller ikke siges, at disse Besparelser betegner noget Angreb paa Hærloven. Vi holder os indenfor Hærløvens Rammer, og derfor synes jeg, det vil være fuldt forsvarligt at udsætte de Bevillinger, som omhandles i Ministerens Forslag.

Vi, der var Medlemmer af Militærkommissionen, ved jo, hvad der ved Krigens Udbrud i 1914 blev oplyst om, hvad Materiel den danske Hær den Gang havde, og vi har ogsaa faaet Oplysninger om, hvad vi havde af Materiel i 1922. Endvidere ved vi, at de militære Virksomheder har arbejdet for fuld Kraft, siden vi fik den nye Hærlø, saa det er givet, at vi nu ikke har mindre Krigsmateriel, end vi havde i 1922. Jeg vover at paastaa, at hvis der blev foretaget en Optælling af det Materiel, vort Militær ligger inde med, skulde det nok vise sig, at den danske Hær aldrig har haft saa meget Materiel at arbejde med, som den har i Dag. Og naar det er Tilfældet,

er det fuldt forsvarligt at vedtage de Bespareselsforslag, den højtærede Minister har stillet for derigennem at bidrage til at skaffe Balance paa Finansloven.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at vedtage de af Ministeren stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet.

N. Neergaard: Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti spurgte, hvorfor man i en Periode, hvor man vil indføre de størst mulige Besparelser paa alle andre Budgetter, ikke ogsaa vil spare paa de militære. Jeg svarer dertil, at vi med Hensyn til de militære Budgetter vil gaa ganske den samme Vej som med Hensyn til de andre: spare det mest mulige af Udgifter, som ikke er strengt nødvendige for at opretholde den bestaaende lovlige Ordning. Men nu spørger jeg: er der nogen Grund til at antage, at en saadan streng Økonomi ikke er overholdt paa de militære Budgetter, som den højtærede Forsvarsminister forelagde for os i Efteraaret? Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at tvivle om, at den højtærede Forsvarsminister har anvendt Spareøksten i saa høj Grad, som han mente det forsvarligt under Hensyn til, at de bestaaende Love maatte opretholdes.

Hvorfor skulde dog ogsaa en Minister, hvis Formaal er ikke som en tidligere Ministers af et andet Parti, det radikale Parti, at pleje og udvikle Hæren, men at afskaffe Forsvarsvæsenet, som han selv saa ofte har erklæret, at nedlægge det hele — hvorfor skulde dog en saadan Minister foreslaa mere end det strengt nødvendige til at opretholde det, vi har ifølge gældende Lov? Jeg er med fuld Tryghed gaet ud fra, at det, vi har paa Finanslovsforslaget af militære Bevillinger, sikkert kun er, hvad Løven kræver — og i strøget Maal. Naturligvis kunde der være gjort Erfaringer i de forløbne Maaneder, det kunde have vist sig, at det var muligt at spare noget mere, at det af tekniske Grunde ikke var muligt at udføre nogle af de af Ministeren oprindeligt stillede Bevillingsforslag, og kunde Ministeren have godtgjort noget saadant for os og samtidig kunnet godtgøre, at den lovlige Orden ikke derved blev mindre loyalt opretholdt, ja, saa vilde vi naturligvis have debatteret saadanne Forslag sagligt ligesom alle andre Forslag, vi fik. Men det staa klart for mig, at saaledes som Forslagene her foreligger, er deres Hensigt ikke paa loyal Maade at opfylde Løven, men deres Hensigt er dels ligefrem at standse Lovens Udførelse paa visse Omraader og dels at sabotere den